

האמריקאים ישלמו עוד ועוד. אין להם ברירה

הם יישלמו!

הישראלית, המפרט את הסכום המדויק שישלם לכל אחד מן הנוכחים בפגישות כדי שיעשה את רצונה של ממשלת ישראל.

ישראל תקבל נרבה נוספת. גם בלעדית מממנת ארצות-הברית את ישראל. בשיעור שאין לו אח ורע בהיסטוריה האנושית. המענק האמריקאי לישראל עולה ללא שיעור על כל סיוע של ארצות-הברית למדינה כלשהי בעולם, אם מתרגמים אותו למושגים של דולרים-לנפש.

כל מישפחה אמריקאית תורמת מדי שנה סכום העולה על 40 דולר. כל מישפחה ישראלית מקבלת מדי שנה מענק אמריקאי בסכום העולה על 2500 דולר. כלומר: סכום העולה על 200 דולר לחודש או שיבעה דולר ליום!

ל זה היה טיבעי למדי, אילו היתה ישראל מעצמת על עולמית, ואילו היתה ארצות-הברית מושבה של ישראל.

אני יודע כמה הפיקה בריטניה הגדולה בשעתו מהודו, כאשר זו היתה מושבה בריטית. או כמה הפיקה בלגיה מן הקונגו, כאשר שלטה שם באמצעות צבא-כיבוש אכזרי. או כמה מפיקה כיום ברית-המועצות מגרמניה המזרחית. אילו היה קיים בכוכב רחוק מוסד-מדיעין, החוקר את המתרחש בכדור-הארץ, והוא היה שומע פרטים על יחסי ישראל-ארצות-הברית, הוא היה עשוי בהחלט להסיק שארצות-הברית היא מושבה ישראלית.

הוא היה עשוי להניח כי ישראל מונה 220 מיליון תושבים, וארצות-הברית ארבעה מיליון.

לפני כמה שבועות שידר קול אמריקה, הכפוף לממשלת ארצות-הברית, ראיון עם מנהיג אש"ף. ישראל מחתה בחריפות על שערוריה זו. ואכן, ממשלת ארצות-הברית התנצלה פומבית באוזני ישראל, ביקשתה סליחה ומחילה והתייבה שלא לחזור על מעשה מחפיר זה. כך מדברת מדינה כבושה, הננופת על-ידי הכובש.

במערך-הבחירות הנוכחית קיימת התחרות בין כל המועמדים על חסדיה של ישראל. רונלד רגן וולטר מונדייל מתרפסים לפני ממשלת ישראל, כשכל אחד מהם משתדל לעלות על רעהו (או, ליתר דיוק, לרדת מרעהו). כאשר רגן מחווה קידה, מונדייל מתכופף. כאשר רגן יורד על ארבע, מונדייל זוחל על הארץ. הם מתנהגים כראשי-שכנים אפריקאיים במאה שעברה, שביקשו את חסדיו של הנציח הבריטי או הצרפתי.

בבית-הנבחרים נערכת התחרות פרועה עוד יותר. שם מרבים לא רק על הענקת כספים לישראל, אלא גם על מחוות דרמטיות, כגון העברת השגרירות האמריקאית לירושלים. מובן שצדד כזה היה מערער את מעמדה של ארצות-הברית ככל ארצות-האיסלאם, מאינרר נסיה ועד מארוקו. אך אין זה מטריד את המי חוקקים, הרוצים להיבחר מחדש. הם רוצים לחזק חוק, ולהניח לנשיא רגן להטיל עליו וטו. מה יש? שהוא יאכל את הדייסה!

מכל ענפי הייצוא של ישראל, וזה הענף הכדאי ביותר, אנחנו מייצאים תרומות לאנשי-ממשל אמריקאיים, וגוברים בתמורה מענקים.

תמורת השקעה של 4.25 מיליון דולר ברכישת הקונגרס האמריקאי, אנחנו מקבלים מענק של 2.6 מיליארד. זהו העסק של המאה: תשואה של 60,000%. המענק המיוחד הצפוי, "לשקום כלכלי" מגריל תשואה זו עוד יותר.

אילו ניתן היה לרפא את חולי הכלכלה הישראלית כגשם זה של דולרים, לא היה לנו מה לדאוג. הצרה היא שלא די בכך, ולדעת כמה אנשי-מיקצוע זה רק מחמיר את המצב.

בר אחד ברור: ישראל אינה המדינה ה-51 של ארצות-הברית, כפי שטוענים לסעמים. נכון יותר לומר כי הקונגרס האמריקאי הוא אחד השטחים המחזקים של ישראל.

הדיווח על כל תרומה, אינו מחייב את הגופים התורמים לגלות את מטרותיהם.

היתה דרושה עבודת-מחקר שקדנית כדי לנרר שהגופים שהוזכרו ברוח זה הם כולם זרועות של השדולה הישראלית.

ל כאורה, אלה הם סכומים קטנים, אך לא כמושגים אמריקאיים.

הבחירות בארצות-הברית זולות בהרבה מן הבחירות בישראל. בבחירות השנה, שבהם נבחר הנשיא, שליש הסנאט, כל בית-המחוקקים ועוד רכבות בעלי תפקידים אחרים ברחבי המדינה משקע סכום נפיש, שאינו אלא חלקיק מן הסכום שהוצא על כל בוחר ישראלי לפני כמה חודשים.

עוד וייצמן סיפר בשעתו שהוא אסף 1.5

סך פרוי-ישראלי הושקע ב-29 מתוך 33 איזורי-הבחירה לסנאט, שבהם נערכות השנה בחירות, וב-154 מבין 435 איזורי-הבחירה לבית-הנבחרים.

הסכום הגבוה ביותר נתרם לאחד פול סימון. זהו איש חדש. הוא זכה ב-147,870 דולרים סנאט-ישראליים בגלל סיבה אחת: הוא מנסה להביס את צ'ארלס פרסי, יו"ר ועדת-החוץ של הסנאט, שמתח לא-פעם ביקורת על מדיניות ממשלת-ישראל. הוא העז, למשל, לטעון כי גם לפלסטינים מגיעות זכויות כלשהן.

סכום של 140,063 דולרים ניתן לקארל לוין, שאינו רק יהודי טוב, כפי שמעיד שמו, אלא גם חבר ועדת-הסנאט לעניינים צבאיים.

הסנאטור השמרני ג'סי הלם הרגיו מאוד את ישראל, מפני שדיבר על הנושא הפלסטיני. הוא

אם ישלמו האמריקאים את סכומי העתק שממשלת-ישראל תובעת מהם, כדי לעזור לה לצאת מן הבז כלכלי?

אין מה לדאוג. הם ישלמו. מרוע ישלמו?

כי אין להם כל ברירה.

לחל, למשל, את מיקרהו של אחד קלארנס לונג, חבר בית-הנבחרים של ארצות-הברית, יו"ר ועדת-המישנה לפעולות-חוץ מטעם ועדת-הקצבות של בית-הנבחרים.

כלומר: האיש האחראי להקצבות לישראל. מאות אלפי ישראלים מכירים אותו. הם ראו אותו לפני שבוע על מירקע הטלוויזיה בבתי-הם, כאשר ריאיון אותו אלימלך רם על הבעיות הכלכליות של ישראל.

כשהוא לובש ארשת של חשיבות תהומית, כדרכם של פוליטיקאים בכל מקום, הביע איש זה את דעתו השקולה שעל ישראל לנקוט צעדים של הירוקה-הגורה ולהעלות את הריבית. כאחד הצופים הקשכתי לרבריו, והתנגב לבלי החשד הנורא שהאיש אינו יודע מה הוא סח. כדרכם של פוליטיקאים בכל מקום.

אך אין זה חשוב, כי בסוף דבריו אמר האיש שמובן מאליו שכל בקשה של ישראל תזכה בעיון חיובי.

איזו הפתעה! כדי להבין את מלוא משמעות הדברים, יש להוסיף על כך פרט קטן, שלא דווח עליו בטלוויזיה:

אחת קלארנס לונג קיבל השנה סכום של 97,500 דולר לקרן-הבחירות שלו מידי מדינת-ישראל. מכל הבחירות המעשיות, הוא פקיד שכיר של ישראל. מובן שהממשלה לא שילמה את הכסף במישרין. הוא הועבר באמצעות גופים הקרויים "ועדות-פעולה פוליטיות", הממלאים כיום תפקיד חשוב מאוד במערכת-החוץ של ישראל.

קודם כל: מניין אני יודע? לא שלחתי בלשים כדי להתחקות על מימון הבחירות של הנציח הנכבד קלארנס לונג. לא היה צורך בכך. כי בארצות-הברית קיים חוק, המחייב את כל המועמדים לתפקידים ציבוריים להגיש רוח מפורט ופומבי על התרומות המגיעות לידיהם. (חוק כזה אינו קיים בישראל, ולא במקרה.)

לפני חודש פירס העיתון ניו-יורק טיימס חקירה מפורטת על הדרכים שבהן משפיעים גופים פרו-ישראליים על הבחירות העומדות להיערך בעוד כמה שבועות בארצות-הברית. באותו יום לא ייבחר רק הנשיא וסגנו (או סגניתו) אלא גם שליש מחברי הסנאט (33 במספר) וכל חברי בית-הנבחרים (435 במספר). בארצות-הברית נבחר סנאטור לתקופת-כהונה של שש שנים, וחבר בית-הנבחרים לתקופה של שנתיים.

לפי המחקר השקעה ישראל (כלומר: גופים פרו-ישראליים) עד כה 4.25 מיליון דולר ברכישת סנאטורים וחברי בית-הנבחרים.

השקעה זו נעשית באופן קפדני, ועל פי שיטה חסכנית ומבוקרת. אין מפורזים כסף סתם. משקיעים רק במניות הטובות ביותר בבורסה הפוליטית האמריקאית, כך שכל דולר יביא לתשואה הגבוהה ביותר.

למשל: ההשקעה העיקרית היתה בחברי הוועדות החולשות על ענייני-חוץ, הקצבות ועניינים צבאיים.

סכום של 576,000 דולר נתרם לחברי ועדת-החוץ של הסנאט, שתמכו ללא הסתייגות בכל מעשיה של ממשלת ישראל, ולמועמדים חדשים, המתמודדים עם חבריה-הוועדה שלא צייתו בראוי להוראות השגרירות הישראלית.

מיליון דולר לפתיחת מערכת-הבחירות של מפיגלתו החדשה, וזאת היתה רק ההתחלה. מותר להניח כי בחירת כל אחד משלושת הנציגים של מפיגלתו עלתה כמיליון דולר.

(גם השקעה גדולה זו היתה כדאית, כי היא תקצור עשרת מונים, בהתחשב בעובדה שווייצמן הוא עכשיו בעל-השפעה, ושהצליח לשנות את נאמניו בעמדות-המפתח של השילטון.)

בהשוואה להשקעה זו, בחירתו של סנאטור אמריקאי בלייבול, החולש על עשרות מיליארדי דולרים, עולה ב"זל-זהל".

בארצות-הברית, תרומה של 50 אלף דולר למועמד כלשהו היא תרומת-ענק, והתורם מצפה לקבל תמורה נאותה אחרי הבחירות. כאשר השדולה הישראלית נותנת 100 אלף דולר לחבר בית-הנבחרים כמו קלארנס לונג, לא יעלה על רעתו לעולם להצביע בכל עניין שהוא נגר רצונה של ממשלת-ישראל.

בדבריו של החייל במחזהו של שקס"פיר: "לקחתי את השלינג של המלך, על בן אני האיש של המלך."

ופה מדובר על יותר משלינג אחד.

אשר יסע שימרון פרס לארצות-הברית בעוד כמה ימים, הוא יכול לצפות לקבלת-פנים חמה. הוא יפגש עם חברי הסנאט ובית-הנבחרים. הם ידברו בקול עמוק ורבי-חשיבות על הצורך בצעדים ראשונים מצד ממשלת-ישראל כדי להרוק את החגורה שלנו, להעלות (או להוריד) את הריבית, לצמצם את ההוצאות, ולגזור עלינו גזירות שונות ומשונות.

אבל פרס יוכל לחזק בליבו. כי כי כיסו יהיה מונח דוח סודי של השגרירות

חבר ועדת-החוץ של הסנאט. הגופים הפרו-ישראליים תרמו סכום של 130,350 דולר לאחד גיימס האנט, המנסה עתה להביס אותו.

באחד מביקוריו בווינגטון, במהלך מילחמת-הלכנון, נאמר לי שכדאי לי להיפגש עם הסנאטור רודי בושוויץ, ולספר לו על מה שנאמר בפגישתי עם יאסר ערפאת בבירות. בושוויץ מכה כיו"ר ועדת-המישנה של ועדת-החוץ לענייני המזרח התיכון, הופתעתי מיחסו של הסנאטור. הוא דיבר איתי תוך כדי הליכה, בסיגנון שתאם, פחות או יותר, את השקפותיה של גאולה כהן.

עכשיו הסתבר מרוע. אותו בושוויץ קיבל מידי הגופים הפרו-ישראליים סכום של 95,100 דולר למען בחירתו מחדש.

מהם הגופים הפרו-ישראליים המיסטוריים האלה, הקונים ומוכרים סנאטורים וחברי בית-הנבחרים?

הדו"ע ביותר הוא "ועדת-הפעולה הלאומית הפוליטית", שרגילים לקרוא לו "הלובי הישראלי". אך בצד גופים גלויים וידועים אלה פועלים עשרות גופים מוסווים, שיש להם שמות סתמיים, כגון "תושבי ספראנזסקו למען מימשל טוב", "ועדת-הפעולה משותפת לעניינים מדיניים", "כינוס המידבר", "הוועדה המדינית של האו"ם המאוחדים" וכיוצא באלה.

בגלל עינא בישא אין אף גוף אחד מכל אלה כולל בשמו מילים כמו "ישראל", "יהודים" או "ציונות". אלה יכול להרגיז משהו. האנטי-שמם, ימח שמו, יכלו לטעון כי קבוצה קטנה של יהודים סוחרים בנבחרים העם האמריקאי, ברוח המזכירה את הפרוטוקולים של איקני-ציון. האלמוניות נאה לפעולה מעין זו. מה גם שהחוק האמריקאי, המחייב את